

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui:

*Burhanov Ana Xxxxx, născută la
xx.xx.xxxx, originară și locuitoare Xxxxx*

și,

*Moraru Igor Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar din Xxxxx, locuitor în
Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.06.2018 - 21.01.2019;

Instanța de apel: 21.02.2019 - 04.06.2019;

Instanța de recurs: 06.08.2019 - 23.10.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 21 ianuarie 2019, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală:

Burhanov Ana, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activității în domeniul turismului, organizării de a pleca peste hotare a persoanelor și organizării migrațiunii pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei.

Moraru Igor, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul turismului, organizării de a pleca peste hotare a persoanelor și organizării migrațiunii pe termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpații Moraru Igor și Burhanov Ana, pentru extrădarea acestora din Federația Rusă, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că *Burhanov Ana* intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, de comun acord cu Moraru Igor și Burlacu Oxana, urmărind scopul obținerii unor venituri de mijloace bănești ilegale, au comis traficul de ființe umane în privința mai multor persoane, în următoarele circumstanțe:

Moraru Igor împreună cu Burlacu Oxana, acționând conform rolurilor sale din timp prestabilite, urmărind scopul traficului de ființe umane, în scop de exploatare prin muncă, prin înșelăciune, sub pretextul și cu promisiunea de angajare la un lucru bine plătit în Federația Rusă, precum și prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale a cet. Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx și altor persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală, i-au recrutat și organizat transportarea acestora în Federația Rusă, or. Voronej.

În țara de destinație, Moraru Igor, acționând împreună și de comun acord cu Burlacu Oxana și Burhanov Ana, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a victimelor, manifestată prin aflarea ultimilor pe teritoriul altui stat, sechestrându-le actele de identitate și lăsându-i fără careva mijloace necesare pentru existență, i-au adăpostit pe teritoriul diferitor întreprinderi agricole, unde prin înșelăciune, ulterior fiind constrânși fizic și psihic au efectuat diferite lucrări agricole, neachitându-le salariile promise pentru aceste servicii.

Inculpatul *Moraru Igor*, în perioada noiembrie 2013 - aprilie 2014, aflându-se în r-nul Călărași, pe teritoriul Republicii Moldova, acționând intenționat împreună și de comun acord cu soția sa Burlacu Oxana, urmărind scopul traficului de ființe umane, în scop de exploatare prin muncă, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un loc de muncă bine plătit în Federația Rusă, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a victimelor, exprimată prin situația precară din punct de vedere material și social, i-au recrutat pe Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, precum ale persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cu consimțământul acestora, după care i-au transportat cu mijlocul de transport utilizat de Moraru Igor, în Federația Rusă, regiunea Voronej, satul Novonadejdenschi.

Ajungând în țara de destinație Moraru Igor, acționând împreună și de comun acord cu soția sa Burlacu Oxana, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a lui Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, manifestată prin aflarea acestora pe teritoriul altui stat fără mijloace necesare pentru existență, i-au adăpostit într-o încăpere nestabilă, unde sub pretextul întocmirii actelor necesare șederii și prestării muncii pe teritoriul altui stat i-au confiscat actele, ulterior

efectuând diferite lucrări agricole, în final neachitându-le salariile promise pentru munca prestată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de respingerea cerinței privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților, rejudecarea cauzei penale în limita soluționării chestiunii cine și în ce măsură trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a încasa de la Burhanov Ana suma de 21 160 lei și de la Moraru Igor suma de 20 594,95 lei în contul statului în calitate de cheltuieli de extrădare.

În motivarea cerințelor procurorul a invocat, că în cadrul cauzei penale date la faza de urmărire penală Procuratura Generală a solicitat autorităților Federației Ruse extrădarea către autoritățile Republicii Moldova a cetățenilor Republicii Moldova Burhanov Ana și Moraru Igor, care se aflau sub urmărire penală în baza mandatelor de arestare emise de către Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în privința lui Burhanov Ana mandat de arestare din 30.06.2017 și în privința lui Moraru Igor mandat de arestare din 04.12.2015, în vederea cercetării penale pentru infracțiunea de trafic de ființe umane, în scopul exploatării prin muncă, conform art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Astfel, autoritățile competente ale Federației Ruse, au admis extrădarea lui Moraru Igor și Burhanov Ana în scopul tragerii la răspundere penală a acestora pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

La 15.06.2018, Burhanov Ana a fost escortată în Republica Moldova iar la 20.10.2018 Moraru Igor de asemenea a fost escortat în Republica Moldova.

Conform documentelor anexate la materialele cauzei, se constată că cheltuielile pentru procedura de extrădare a lui Moraru Igor și Burhanov Ana au fost suportate din contul bugetului de stat și constituie suma de 21 160 lei - Burhanov Ana, și 20 594,95 lei - Moraru Igor.

Prin urmare, procurorul a considerat, ținând cont de prevederile art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală, că instanța de judecată urma să încaseze cheltuielile suportate pentru extrădarea inculpaților din contul acestora.

Nefiind de acord cu sentința, apeluri au mai declarat inculpata Burhanov Ana și avocatul acesteia, Raileanu Mihail, și inculpatul Moraru Igor și avocatul acestuia, Mariș Marcela, care au solicitat aplicarea în privința inculpaților a unor pedepse mai blânde, cu includerea în termenul de pedeapsă, perioada aflării în arest preventiv, calculându-li-se o zi pentru o zi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, apelul procurorului a fost respins ca nefundat.

S-au admis apelurile declarate de către inculpați și avocații acestora, s-a casat parțial sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei, și s-a pronunțat în această parte o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

lui Burhanov Ana, recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa de 4 (patru) ani 8 (opt) luni închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis, pentru femei.

lui Moraru Igor, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa de 4 (patru) ani 8 (opt) luni închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Colegiul a constatat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit în sarcina inculpaților Burhanov Ana și Moraru Igor încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor suportate de stat, pentru extrădarea acestora din Federația Rusă, Colegiul a apreciat-o ca nefondată, iar argumentele invocate în acest sens nu au convins instanța de judecată despre necesitatea încasării acestora.

În susținerea poziției de menținere a soluției instanței de fond, Colegiul a relevat că, la nivel internațional cheltuielile și suportarea lor în cadrul asistenței juridice internaționale sunt guvernate de art. 24 din Convenția europeană de extrădare. La nivel național acestea își au sediul juridic în prevederile art. 535 Cod de procedură penală și art. 11 din Legea nr. 371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală. Astfel, se menționează că cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un alt mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional.

Colegiul a mai relatat, că potrivit art. 11 din Legea 371/2006 cheltuielile de îndeplinire a cererii de asistență juridică sunt suportate de regulă, de statul solicitant. Statul solicitant suportă: c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant; d) cheltuielile de tranzit al persoanelor de pe teritoriul unui stat terț.

În același sens, au fost invocate și prevederile internaționale cu privire la suportarea cheltuielilor pentru extrădarea persoanelor din art. 24 din Convenția europeană de extrădare datată cu 13.12.1957, care prevede că cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți. Cheltuielile ocazionate de tranzit prin teritoriul părții solicitate pentru tranzit vor fi în sarcina părții solicitante. În caz de extrădare, provenind de pe un teritoriu ne metropolitan al părții solicitate, cheltuielile ocazionate de transportul între acest teritoriu și teritoriul metropolitan al părții solicitante vor fi în sarcina acesteia din

urmă. Aceeași regulă se va aplica pentru cheltuielile ocazionate de transportul între teritoriul ne metropolitan al părții solicitate și teritoriul metropolitan al acesteia.

Prin urmare, reieșind din cele expuse, cheltuielile suportate pentru extrădarea unei persoane urmează a fi puse în sarcina statului, nu a inculpaților după cum a pledat acuzatorul de stat, întrucât o atare prevedere exhaustivă legea procesual penală nu are.

Cu referire la solicitarea inculpaților și a avocaților acestora, privind aplicarea unei pedepse mai blânde inculpaților, cu includerea în termenul de pedeapsă perioada aflării în arest preventiv, calculându-li-se o zi pentru o zi, Colegiul a considerat-o ca fiind una fondată și întemeiată.

Așadar, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal este una deosebit de gravă, precum și din noile limite ale pedepsei principale și complementare obligatorii, determinate potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, coroborat cu art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, Colegiul a considerat echitabilă stabilirea în privința lui Moraru Igor și Burhanov Ana a unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 4 ani 8 luni cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul declară recurs ordinar și invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia parțial, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor suportate pentru extrădarea inculpaților, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul indică că soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința instanței de fond cu privire la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților, contravine normelor procesual penale în vigoare.

Avansarea cheltuielilor judiciare de către stat își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. La acest capitol se menționează și modificările operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2017, prin care a fost abrogat alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală.

Acuzarea consideră că inculpatul condamnat urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Procurorul în recursul său indică drept temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpați a cheltuielilor de judecată urmare a extrădării acestora din Federația Rusă.

Colegiul penal consideră vădit nefondată și declarativă revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel privind respingerea solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare din partea lui Moraru Igor și Burhanov Ana, dat fiind că decizia atacată corespunde prevederilor legii de procedură penală, fiind legală, argumentată și întemeiată.

În subsidiar la raționamentele expuse de instanța de apel, Colegiul consideră relevant de a puncta următoarele.

La nivel internațional cheltuielile și suportarea lor în cadrul asistenței juridice internaționale sunt reglementate de art. 24 din Convenția europeană de extrădare. La nivel național acestea se regăsesc în prevederile art. 535 Cod de procedură penală și art. 11 din Legea nr. 371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.

Așadar, pornind de la dispoziția art. 535 Cod de procedură penală se menționează că cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un alt mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional. Potrivit art. 11 din Legea 371/2006 cheltuielile de îndeplinire a cererii de asistență juridică sunt suportate, de regulă, de statul solicitant. Statul solicitant suportă: c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant; d) cheltuielile de tranzit al persoanelor de pe teritoriul unui stat terț.

În același sens, sunt invocate și prevederile internaționale cu privire la suportarea cheltuielilor pentru extrădarea persoanelor, și anume art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, care prevede că cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți. Cheltuielile ocazionate de tranzit prin teritoriul părții solicitate pentru tranzit vor fi în sarcina părții solicitante. În caz de extrădare, provenind de pe un teritoriu ne metropolitan al părții solicitate, cheltuielile ocazionate de transportul între acest teritoriu și teritoriul metropolitan al părții solicitante vor fi în sarcina acesteia din

urmă. Aceeași regulă se va aplica pentru cheltuielile ocazionate de transportul între teritoriul ne metropolitan al părții solicitate și teritoriul metropolitan al acesteia.

Prin urmare, reieșind din cele expuse, Colegiul reiterează că, cheltuielile suportate pentru extrădarea unei persoane urmează a fi puse în sarcina statului, nu a inculpatului după cum pledează recurentul.

Pe cale de consecință, se relevă că instanțele de fond corect au specificat despre faptul că, cheltuielile suportate pentru extrădarea inculpatului nu se raportează la categoria cheltuielilor judiciare imputabile persoanei extrădabile, ci urmează a fi acoperite de către stat.

Pe de altă parte, Colegiul reiterează că, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, cărora instanța de judecată le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că, verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, careva temeuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de procuror. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui Burhanov Ana și Moraru Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 15 noiembrie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun